

Народная Воля

Надвор'е

У Мінску сёння ўдзень чакаецца — +18...+20, уначы — +11...+13, на працягу сутак — без ападкаў; у Брэсце ўдзень — +14...+16, дождж, уначы — +10...+12, без ападкаў; у Гродне ўдзень — +15...+17, уначы — +10...+12, на працягу сутак — без ападкаў; у Віцебску ўдзень — +18...+20, дождж, уначы — +11...+13, без ападкаў; у Гомелі ўдзень — +21...+23, сонечна, уначы — +13...+15, дождж; у Магілёве ўдзень — +19...+21, сонечна, уначы — +14...+16, без ападкаў.

www.meteo.by

Пейджинговую связь
редакция обеспечивает

МОБИКОМ
пейджинг-система

(017) 222-46-51
(017) 222-46-52

ПУЛЬС

Спецыяльны дакладчык ААН па правах чалавека ў Беларусі

Былы міністр замежных спраў Румыніі, ганаровы прэзідэнт Парламенцкай асамблеі АБСЕ Адріян Севярын прызначаны спецыяльным дакладчыкам ААН па правах чалавека ў Беларусі. Яму даручана вывучыць сітуацыю ў краіне і зрабіць даклад на наступнай, 61-й, сесіі Камісіі ААН па правах чалавека.

У красавіку на 60-й сесіі камісія прыняла вельмі жорсткую рэзалюцыю, якая асуджае невыкананне правоў чалавека ў Беларусі.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

Выказаліся супраць трэцяга тэрміну

Каля 300 чалавек узлілі ўдзел у мітынг, што арганізавалі ў Барысах актывісты руху грамадска-палітычных сіл «Дэмакратычны Барыс». Мітынг, прысвечаны сацыяльна-эканамічным праблемам краіны, перамясціўся чатыры разы з-за адмовы маскоўскай уладай у санкцыянаванні.

Для ўдзелу ў акцыі ў Барысах з Мінска прыехалі вядомыя палітыкі і грамадскія дзеячы — дэпутат Народнай каліцыі «5+» Аляксандр Бухвостав, Вінічук Вячаслаў, Сергей Каліжкін, Анатоль Лябедзька, Аляксей Кароль, дэпутаты групы «Рэспубліка» Валерый Фралов і Сергей Скрабеч, кіраўнік асацыяцыі прадпрыймаўнікаў «Перспектыва» Анатоль Шумчак і іншыя.

Як паведаміла прэс-служба Партыі БНФ, удзельнікі мітыngu прынялі рэзалюцыю, у якой разам з сацыяльна-эканамічнымі патрабаваннямі выказаліся супраць магчымага ўвядзення трэцяга тэрміну прэзідэнцкага праўлення.

Ірына ЛЕУШЫНА.

Самая высокая інфляцыя ў СНД

Паводле звестак Міжэўраўскага статыстычнага камітэта СНД, у студзені — красавіку гэтага года самы высокі рост інфляцыі зафіксаваны ў Беларусі (21,8 працэнта), самы нізкі — у Кыргызстане (4,8 працэнта).

Следам за Беларуссю па паказчыку росту спажывацкага цэну ідуць Малдова (14,1 працэнта), Расія (10,6 працэнта), Украіна (7,5 працэнта), Таджыкістан і Казахстан (6,5 працэнта), Грузія (5,8 працэнта). У сярэднім па краінах СНД узровень інфляцыі склаў 10 працэнтаў.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

Коні прыносяць у казну больш за паўмільёна долараў

Сельскагаспадарчыя вытворцы кааператыву ў Верхнішанскім СВК «Прагрэс-Верхнішанскі» — адзіныя ў краіне, дзе гадуюць элітных скаковых коней. Штогод яны прыносяць у казну гаспадаркі больш за паўмільёна долараў ЗША. Спецыялісты падлічылі, што адзін доўга навуцаны спартыўны конь варта 26 коней мясных парод, якія кааператыв прадае ў Італію.

Аляксандр ХІПМОН.

Вылучаны памятныя манеты, прысвечаныя Магілёву

Нацыянальны банк Беларусі ўводзіць у абарот памятныя манеты, прысвечаныя Магілёву, серыі «Гарады Беларусі»: сярэбраную — наміналам 20 рублёў і медна-нікелевую — наміналам 1 рубель. Манеты выраблены: сярэбраная — тыражом 2000 шт., медна-нікелевая — таксама 2000 шт. Як адзначаюць у Нацбанку, вылучаныя ў абарот манеты з'яўляюцца законным плаціжным срэдам Рэспублікі Беларусь і абавязковыя да прыёму на ўсе віды плацяжоў без усялякіх абмежаванняў.

Аляксей АРЭШКА.

Садзіся і каці

Мінская ААТ «Мотавела» ў ліпені прыступае да прамысловай вытворчасці матыкляў з аб'ёмам рухавіка 50 кубічных сантыметраў. Тры сабраныя доўгасныя ўзоры ўжо праходзяць тэхнічныя выпрабаванні. Новая малэль матыкля аснана аблегчанай рамай і можа развіваць хуткасць да 45–50 км/г. На прадпрыемстве мяркуюць, што гэтая малэль будзе карыстацца павышаным попытам, бо на кіраванне такой тэхнікай не патрабуюцца вадзіцельскага пасведчання.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

О проблемах всей страны и жизни людей одного столичного округа с позиций человека, которого знают во всем мире, — профессора, доктора экономических наук, академика трех международных академий Станислава Антоновича БОГДАНКЕВИЧА.

Станислав БОГДАНКЕВИЧ,
доктор экономических наук, профессор

Страна нуждается в новой экономической политике

Экономика страны переживает глубокий кризис, страдает от инфляционной неэффективности. Назревает угроза дефолта как следствие предоставления банками финансовых ресурсов, созданных за счет вкладов населения, предприятиям-банкротам. Об этом пора говорить в полный голос, так как дефолт вновь угрожает вкладчикам. И вновь народу будут внушать, что это случилось не по вине властвующих бюрократов, а по вине демократов, оппозиции. Рост производства из-под кута не обеспечивается ни роста зарплат, ни прироста для предприятий. При росте за 2003 г. ВВП на 6,8% реальные доходы населения (за минусом подоходного налога) увеличились лишь на 2%. А если исключить из этих доходов проценты по вкладам, то как их основная часть падает на небольшое число состоятельных предпринимателей и чиновников, то для подавляющей части населения получим не рост, а снижение. Рост потребительских цен в среднем превысил 25%, а по коммунальным услугам и того больше. За последние три года коммунальные услуги подорожали по отдельным видам в 5–13 раз.

Сегодня более 5000 предприятий страны полностью утратили собственные оборотные средства. До половины предприятий не покрывают свои издержки за счет выручки от реализации продукции. Ресурсы транжирируются. Остатки нераспределенной продукции на складах из-за неконкурентоспособности превращаются в сумму в 1,7 трлн. рублей. Еще более чем на 8 трлн. рублей произведенной продукции не продано, но отгружено со складов заведомо нецелесообразным предприятиям (дебиторам). Просроченные платежи превысили 3 трлн. рублей. Доля устойчиво неплатежеспособных предприятий превалирует над третью от всех функционирующих. Уровень производственных инвестиций низок. Износ оборудования в среднем достиг 80%. Дефицит внешнеторгового баланса постоянно превышает миллион долларов США. Согласно Национальному отчету о человеческом развитии, в стране в 2003 г. только 4% технологических процессов в промышленности соответствовали мировому уровню, а 16% — технологический релитового уровня, большинство из которых свыше 15 лет. За последние 5 лет доля научно-технической продукции сократилась в 1,5 раза.

Административно-командная модель развития, принятая в Беларуси, показала свою неэффективность, особенно на фоне соседней Польши, которая в 1990 г. отставала от нас в экономическом развитии, у которой сегодня ВВП на душу населения превышает белорусский показатель более чем в два раза, средняя зарплата составляет 600 долл., пенсия 200 долл. США, цены на потребительские товары ниже, а уровень их роста за год менее 3%.

Правильно утверждает Александр Лукашенко — идти надо «от жизни». Исходя из этого по-

ложения, а также мирового опыта представляется бесспорным, что сегодня выход из глубокого кризиса, в котором находится Беларусь, возможен лишь по пути утверждения института частной собственности и рыночной экономики, восстановления демократии и верховенства закона, отказа от диктаторского разгула. Следовало бы на высшем государственном уровне, перед лицом широкой общественности признать реальность — тот факт, что авторитарно-административная модель хозяйствования, базирующаяся на жестком административном управлении экономикой, на сохранении ведущей роли государственного сектора и крупного производства, оказалась провальной. Страна нуждается в новой экономической политике, в проведении рыночных преобразований, в кардинальных реформах.

Существует мнение, что для проведения реформ нам обязательно необходим страховой «зонтик» в лице России или ЕС. Это далеко не так. Что касается финансового обеспечения реформ, то оно не столько зависит от вхождения в состав России или ЕС, сколько от политической воли на их осуществление. Беларусь давно стала членом

мирового хозяйства. Это потребует от 100%-ного акционирования, ужесточения платежной, финансовой и имущественной ответственности. Лишения любых субъектов каких-либо налоговых, кредитных и иных льгот, кроме разовых исключительных случаев, предоставления представительными органами под гарантии своих бюджетов, обоснованных соответствующими бизнес-планами, подтвержденными экспертными заключениями.

Стержнем новой экономической политики должно стать развитие малого и среднего бизнеса. По данным Всемирного банка, капиталоемкость этого сектора существенно ниже, что для Беларуси, испытывающей острый дефицит предпринимательского капитала, чрезвычайно важно. Не менее важно и то, что производительность труда в секторе малого бизнеса более чем в три раза выше, чем на крупных предприятиях. Беспорочное преимущество малого и среднего бизнеса (МСБ) состоит в способности высокоэффективного использования имеющихся ресурсов и труда. В способности осваивать экономические ниши, невыгодные другим хозяйственным субъектам, вовлекать в эффективный оборот, приспособив для своих нужд неиспользуемые помещения, оборудование, инвентарь и материалы, включая отходы.

В мире наметилась тенденция превращения крупных предприятий в сборочные цеха, что повышает их конкурентоспособность. Малые и средние предприятия становятся поставщиками крупных предприятий, обеспечивая их комплектующими и деталями, выполняя отдельные технологические операции, опытно-конструкторские работы. Создание МСБ позволяет ускорить технический прогресс, осуществлять диверсификацию капитала, направляя его в наиболее эффективные малые проекты, для внедрения новшеств, для апробации проектов.

Сегодня в развитых странах МСБ составляет основу экономики. Его доля в объеме ВВП превышает в США и Японии 50%, в ЕС — 60%. Доля работающих в МСБ в общей численности занятых составляет: в США более 50%, в странах ЕС — 70%, в Японии — 75%. В электронной промышленности США доля малых предприятий с численностью работающих до 100 человек достигла 90% общего количества действующих фирм. По данным Всемирного банка, 60% тайваньского экспорта приходится на МСБ. Это на Тайване, где благодаря высокому уровню экономической свободы за последние 50 лет ВВП увеличился в 18 раз. От 25 до 35% мирового экспорта обрабатывающей промышленности осуществляется МСБ.

В Чехии, Словакии, Польше, Эстонии главным содержанием экономических реформ стало быстрое развитие малого бизнеса. В

Китае реформы обеспечили бурный рост МСБ. Суть китайских реформ — в административной, налоговой и кредитной поддержке МСБ. Стратегия — быстрое развитие МСБ, реформирование торговли, сферы услуг и «выращивание» национальных частных собственников, которым впоследствии были переданы госпредприятия. Упор сделан на частный сектор. Сегодня в промышленности Китая МСБ создает 60% валовой продукции и 75% рабочих мест. 60% экспортных товаров создается в МСБ.

В сельском хозяйстве Китая реформы начались с 1978 г. За первые пять лет был осуществлен переход от народных коммун к семейному крестьянскому подряду на основе 15–20-летних договоров аренды земли. В результате страна стала вторым в мире экспортером зерна.

Линь Беларусь не идет общим путем. Нынешнее руководство Беларуси ведет экономикой по особой модели экономического развития, при полном финансовом банкротстве, твердит о все новых невиданных достижениях. По индексу экономической свободы Беларусь занимает 145-е место в мире и входит в группу из 12 так называемых «репрессированных» стран.

Отсюда «от жизни» вывод. Необходимо всю силу государственной власти направить не на ограничение частной предпринимательской деятельности и доходов от этой деятельности, не на усложнение регистрации и сохранения лицензирования, не на усиление налогообложения, надзора, контроля и применение административных санкций, что составляет суть сегодняшней политики в этой сфере, а на политическое, законодательное и практическое обеспечение в стране климата максимальной экономической свободы и конкуренции. Следует незамедлительно перейти на заявительный принцип регистрации малого и среднего бизнеса, кроме весьма узкого круга его видов, связанных исключительно с необходимостью защиты здоровья и безопасности людей.

Органам исполнительной власти должна быть поставлена задача ориентироваться в части развития МСБ (малого и среднего бизнеса) на уровень, достигнутый в продвинутих странах, на создание этим сектором где-то половины произвводимого ВВП. Нашей стагнирующей экономике явно неспособна действующая ноша налоговых изъятий и других побоев. Это требует кардинального реформирования структуры государственной власти и управления. Следует незамедлительно приступить к упорядочению и оптимизации управления, к реальному сокращению разросшегося чиновничьего аппарата, прежде всего аппарата административного надзора и контроля.

(Окончание на 2–3 стр.)

ХОДЯТ СЛУХИ...

На выход?

Свежие слухи подтверждают версию, которая недавно была изложена на страницах «Народной воли».

Если это так, то Урал Латыпов все-таки покидает пост главы Администрации президента Республики Беларусь. Он якобы едет послом в Россию. На его место, если верить тому же заголовку, приходит Юрий Сиваков. Об этом поговаривают даже в коридорах Администрации президента.

Сам Юрий Рамдроквич слухи о своей отставке не подтверждает, однако и не опровергает. И в шуточку сообщает знакомым, что о своей отставке он «тоже читал».

Секретарь Урала Латыпова говорит, что глава Администрации президента работает в обычном режиме, рабочий график у него спланирован на несколько месяцев вперед и что в ближайшее время он даже в отпуск не собирается.

Наконец Олимпийского собрания появились слухи о том, что «на выход» отправляется не

только Латыпов, но и министр спорта и туризма Юрий Сиваков. Информационным поводом для «отставки» Сивакова послужило назначение помощником президента по вопросам физической культуры, спорта и развития туризма Геннадия Алексеевича. Дело в том, что, по словам представителей спортивной общественности, после одного хоккейного матча А.Лукашенко предложил пост министра спорта и туризма нынешнему капитану сборной Беларуси по теннису Сергею Тетерину, который гонимый шайбу вместе с «вождем»

Тогда Сергей Семенович сказал, что примет предложение лишь в том случае, если помощником президента по спорту будет Алексеевич. Естественно, недавнее назначение Алексеевича вызвало в спортивной среде оживление (мол, министр пакует чемоданы) и предположение, что Сиваков займет кресло Латыпова.

Сам Юрий Леонидович, внимательно выслушав версию дальнейшего развития своей карьеры, философски заметил: «Могу копнуть, могу не копнуть...».

Известный аналитик и журналист Александр Федута говорит, что лично его интересует, кто именно и с какой целью запускает слухи об отставке Урала Латыпова.

«Слухи об отставке Латыпова в последнее время возникли с периодичностью раз в три месяца», — говорит Александр Иосифович. — Может быть, сейчас это очередной квартал? Мне интересно, зачем эти слухи понадо-

били самому господину Латыпову? Ведь о том, что он написал заявление, могут знать только три человека: сам глава Администрации, президент и тот, кому Александр Григорьевич поручил оформить заявление Латыпова (это может быть либо помощник президента Владимир Макей, либо первый заместитель главы Администрации президент Александр Попков, который ведет кадры).

Можно предположить, что источником этих слухов является сам Латыпов. Но человек, который ожидает назначения, как правило, не распространяет подобных слухов...

Если Латыпов все же имеет отношение к возникновению слухов о своей отставке, то все предельно просто: это форма политического дистанцирования. В одном из своих интервью Урал Рамдроквич сказал: «Я — не политик, я — чиновник». То, что он продолжает изображать из себя чиновника и тщательно дистанцируется — это достаточно

удачная игра. Но при этом надо помнить, что именно при нем произошло все то, чего не происходило даже при Заметалине! Именно при Латыпове в Беларусь закрывали газеты, лица и так далее...

По мнению Федуты, если отставка Латыпова все же состоится, то назначением на пост главы Администрации Юрия Сивакова будет как минимум нелогичным: «Сейчас у нас неведомый министр, а будет неведомый глава Администрации. И с кого тогда спросить за 25 недовольных медалями?»

Трехкратный олимпийский чемпион Владимир Парфенович в конце минувшей недели напрямую спросил Урала Латыпова о возможной отставке.

Урал Рамдроквич, загадочно улыбающийся, ответил, что отставка «якобы бы не предвидится». Пока...

Эльмира САТАРОВА.
Фото photo.bymedia.net

РЕМОНТИРУЙТЕСЬ НА «ЛАДА»

ОАО «МИНСК-ЛАДА»
LADA генеральный импортер ОАО «Либва» в РБ

ВСЕ ВИДЫ РЕМОНТА АВТОМОБИЛЕЙ ВАЗ И ЕВРОПЕЙСКИХ АВТО ДО 1994Г. ВЫПУСКА

СКИДКИ ВЫХОДНОГО ДНЯ

НА ЗАПЧАСТИ 5%
НА УСЛУГИ 10%

(017) 275-37-00, 275-84-93
Минск, ул. Серова, 1

Автомобили: (017) 275-85-60, 275-18-05
Запчасти: (017) 275-28-33, 275-36-07

ЧУЛІ?

Кандыдат у прэзідэнты ЗША Джон Керы падтрымаў «Акт аб дэмакратыі ў Беларусі»

Аб гэтым паведаміла «Хартыя'97»

Дакумент прадуцтвае абнародаванне аб'яўленне ЗША санкцый супраць Беларусі ў выпадку адмовы ўлад спыніць пераслед апазіцыі і незалежных СМІ, расследаваць выпадкі палітычна матываваных знікненняў людзей. У выпадку якой прыняцця для цэрагу беларускіх чыноўнікаў будзе закрыты доступ на тэрыторыю ЗША, забаронены стратэгічны экспарт у Беларусь і дзяржаўныя інвестыцыі, а таксама зроблены заходы да скарачэння фінансавай дапамогі Беларусі з боку міжнародных фінансавых інстытутаў. «Акт аб дэмакратыі ў Беларусі» таксама

прадугледжвае абнародаванне экспарту краінай зброі ў краіны, якія падтрымліваюць тэразызм, і публікацыю звестак аб маёмасці прэзідэнта Аляксандра Лукашэвіча і яго атрачання.

«Хартыя'97» нагадвае, што дакумент ужо падтрымалі многія прадстаўнікі Кангрэсу ЗША.

«Акт аб дэмакратыі ў Беларусі» быў унесены на разгляд у Палату прадстаўнікоў Кангрэса ЗША кангрэсменам Крыстаферам Смітам, а ў сенат — сенатарам Бэнэам Кэмпбэлам.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

3 прызначэннем!

Напрыканцы мінулага тыдня прызначаны:

Геналь АЛЯКСЕЕНКА — намеснікам прэзідэнта па пільных пытаннях культуры, спорту і развіцця турызму, вызваліўшы ад гэтай пасадзі Мікалая Апанасавіча Віктара ЖЫБУРЧОВІЧА — начальнікам Дэпартамента аховы Міністэрства ўнутраных спраў;

Георгій САМСОНАЎ — начальнікам упраўлення контрразведкі Камітэта дзяржаўнай бяспекі; Аляксандр ТАЙСТАШОЎ — начальнікам упраўлення па абароне канстытуцыйнага ладу і барацьбе з тэразызмам Камітэта дзяржаўнай бяспекі.

Дадзена згода А.Лукашэнка на прызначэнне:

Тацяна СТАРЧАНКА — намеснікам міністра эканомікі; Васіль ГОРГУНА — старшынёй Лунінецкага райвыканкама; Віктар БАЧУЧКА — старшынёй Рагачоўскага райвыканкама.

Валерый БАТУРЫ — генеральным дырэктарам рэспубліканскага ўнітарнага вытворчага прадпрыемства «Граніт»;

Аляксандра ШУРАВІНА — генеральным дырэктарам геала-

гаразведвальнага рэспубліканскага прадпрыемства «Белгеаэлогія»; Васіль КАЧУРКІ — рэктарам устаноў адукацыі «Баранавіцкі дзяржаўны ўніверсітэт»;

Наталі ЖАРНАСЕК — дырэктарам фонду дзяржаўнай маёмасці Міністэрства эканомікі;

Валерыя САКАЛОВСКАЯ — намеснікам начальніка арганізацыйна-аналітычнага дэпартамента Пастаяннага камітэта Саюзаў дзяржаў.

Курсы замежных валют

Нацыянальны банк Беларусі ўстанавіў на 13 ліпеня наступныя афіцыйныя курсы замежных валют:

1 долар ЗША — 2159 рублёў	1 літоўскі літ — 776,79
1 еўра — 2682,23	1 мадаўскі лей — 182,12
1 расійскі рубель — 74,11	1 рэспубліканская крона — 316,74
1 аўстрыйскі долар — 1567,54	1 польскі злоты — 595,09
1 балгарскі лей — 1371,23	1 сінгапурскі долар — 1271,65
1 дацкая крона — 360,70	10 000 турэцкіх лір — 14,87
1 СДР — 3197,37	1 украінская грыўна — 405,79
1 ісландская крона — 30,44	1 аўстрыйскі штынг — 402,70
1 японскі іен — 200,27	1 чэшская крона — 85,26
1 казахскі тэнге — 15,95	1 шведская крона — 291,48
1 канадскі долар — 1640,45	1 швейцарскі франк — 1766,49
1 кувейцкі дынар — 7323,61	1 эстонская крона — 171,29
1 кыргызскі сом — 50,59	
1 латвійскі лат — 4047,24	

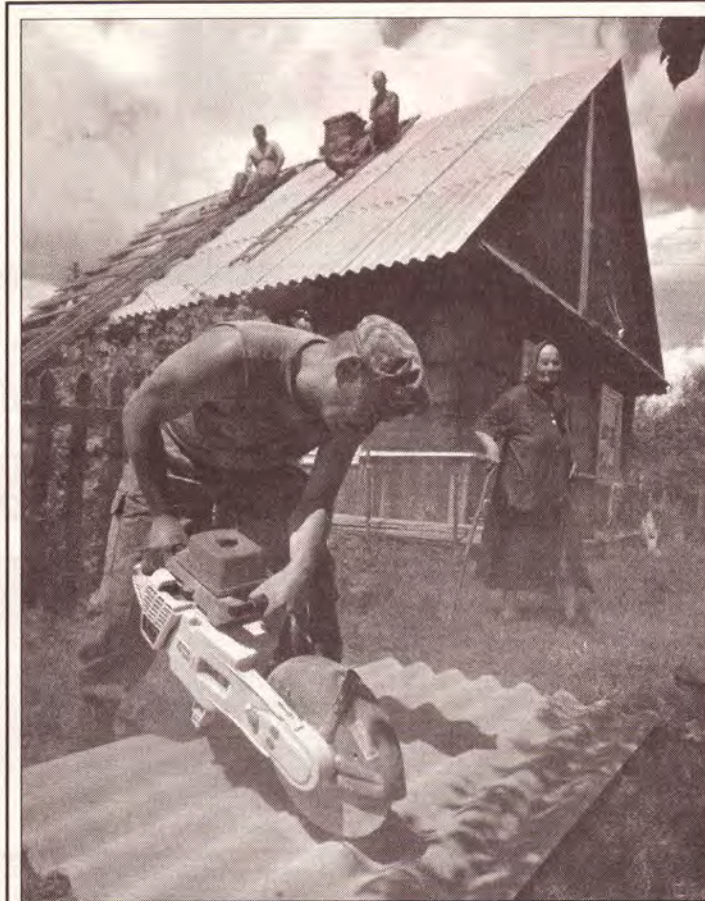
Пакутуюць ад бізнарукасі

Кожны другі школьнік у Мінску мае праблемы са зрокам. Пра гэта на прэс-канферэнцыі паведаміла загадчыца дзіцячага аддзялення Рэспубліканскага афтальмалягчнага цэнтру Міністэрства аховы здароўя Беларусі Алена Далцова.

Ванік медыцынскага абследавання, якое праводзілася сярод вучняў школ Мінска вясной гэтага года, сведчыць аб тым, што каля 50 працэнтаў школьнікаў пакутуюць ад бізнарукасі. У той час як 20 гадоў таму пасля заканчэння школы толькі 20 працэнтаў дзяцей мелі гэты захворванне вачэй. Паводле слоў спецыяліста, такая негатыўная тэндэнцыя ў першую чаргу звязана з прэзернай нагрузкай на вочы, маларухомым ладам жыцця, спадчыннымі фактарамі і агульным станам здароўя арганізма.

Вольга АСПЕНКА.

Ад урагану на Брэстчыне...

Паводле папярэдніх даных, ад стыхій пацярпела 12 раёнаў на Брэстчыне. Урон нанесены 488 населеным пунктам, разбурана 5 і пашкоджаны 222 сельскагаспадарчыя пабудовы, а таксама 308 жылых дамоў. Акрамя таго, ураган пашкодзіў сельгасугодзі — больш за 30 тысяч гектараў пашаў сельскагаспадарчых культур.

Найбольшы ўрон стыхія нанесла Пружанскаму, Кобрынскаму, Іванаўскаму і Драгічынскаму раёнам.

Ларыса ШЫГАНОВА.

Рыхтуецца ўказ

Як вядома, рыхтуецца ўказ Аляксандра Лукашэнкі аб кампенсацыі ўкладаў насельніцтва ў Ашчадным банку СССР

Як вядома, тэма грошы насельніцтва "з'ява" інфляцыя, што выклікала вялікую незадаволенасць людзей. Пытанне аб кампенсацыі ўкладаў узнімаўся не раз, але так і не было вырашана. Гэты цяпер такі доўгачаканы намеры.

Як паведамляе прэс-служба прэзідэнта, гэтак пытанне абмяркоўвалася падчас сустрэчы Аляксандра Лукашэнкі з кіраўніком Нацыянальнага банка Пятром Пракаповічам. "У бліжэйшы час, гаворыцца ў паведамленні

прэс-службы Лукашэнкі, — гэты дакумент плануецца абмеркаваць у Савета міністраў, і затым ён будзе ўнесены на разгляд кіраўніцтва дзяржавы".

У згаданым паведамленні не сказана, у якіх памерах будзе тая кампенсацыя і адкуль будуць узяты сродкі на яе. Як нагадваюць СМІ, па ацэнцы Міністэрства фінансаў краіны, для кампенсацыі ўкладаў насельніцтва патрабуецца ад 3 да 10 трыльёнаў беларускіх рублёў. Дзе ж знайсці

такія вялізныя сродкі?

Нагадаем, што тэма кампенсацыі ўкладаў узнімаўся і раней, звычайна напярэдадні выбараў. Кандыдаты розных узроўняў не аднойчы запэўнівалі выбаршчыкаў, што яны зоймуць вырашэннем бягучай праблемы. Калі ўлічыць, што краіна на парозе чарговых выбараў, пад'ём не з'яўляецца згаданым паведамленнем чарговым праграм?

Яўген ТАУТЭНЬ.

ПАДУМАЕМ

Як прымусіць вецер падзяліцца энергіяй?

Гаварыць пра будаўніцтва ў Беларусі ветраных энэргастановак заўчасна, пакуль не будзе прынята адпаведная дзяржаўная праграма. Такое меркаванне выказаў у інтэрв'ю БелаПАН намеснік галоўнага інжынера РУП "Гроднаэнерга" Віктар Мікуліч.

Спецыялісты "Гроднаэнерга" правялі даследаванні — яны вызначалі пляцоўкі, на якіх можна выкарыстоўваць энэргію ветру. Такіх налічвалася каля 300 — у гэтых месцах можна будаваць

ветраныя энэргастанокі, а яшчэ ў 15 месцах — цэлыя электрастанцыі. Аднак далей даследаванняў справа не пайшла.

Паводле слоў В.Мікуліча, ёсць два шляхі развіцця ветраной энэргетыкі: набыццё ветраных энэргастановак за мяжой і наладжванне іх вытворчасці ўласнымі сіламі. Першы шлях нявыгадны па некалькіх прычынах: па-першае, падобныя канструкцыі даволі дарагія — амаль 220 тысяч долараў кожная; па-другое, яны разлічаны на

вялікую магнутасць ветру і могуць часта прастойваць з-за слабых ветраных павятраў ў Беларусі; па-трэцяе, замежныя бізнесмены, прадаючы, як правіла, састарэлыя канструкцыі.

У такой сітуацыі, на думку спецыяліста, неабходна на дзяржаўным узроўні вызначыць уласны, беларускі, падыход да энэргіі ветру, рапрацаваўшы адпаведную праграму.

Аляксандр ХІЛІМОН.

О проблемах всей страны и жизни людей одного столичного профессора, доктора экономических наук, академика трех международных

Была бы власть народу всласть

ПУЛЬС

«Цэнтраліт» амаль у 2,5 раза павялічыў экспарт у Расію

Калі за пяць месяцаў мінулага года расійскім заказчыкам было адгружана лішня на 1,8 млрд. рублёў, то за адпаведны перыяд 2004 года гэтая сума складала ўжо 4,3 млрд. рублёў. Такія звесткі абнародавала прэс-служба Беларускага пасольства ў Маскве.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

Асцярожна, мост!

У 2004 годзе ў Беларусі пагоршыўся стан мастоў і пуцэправадоў. Толькі на маршрутах руху цяжкаважных буйнагабарытных транспартных сродкаў 35 збудаванняў не адпавядаюць патрабаванням па трываласці і 61 — па шчыльнасцю асфальта. Пры гэтым праграма работ на 2004 год прадугледжана адрамантаваць капітальным і сярэднім рамонтам толькі 3880 пагонных метраў мастоў, ці 16 працэнтаў неабходных рамонтаў.

Аляксей АРЭШКА.

Маладое папаўненне адпраўляецца ў войска

Ваенныя камісарыяты пачалі адпраўку ва Узброеныя сілы Беларусі і іншыя вайсковыя фарміраванні грамадзян, прызначаных на тэрміновую ваенную службу вясной-летам 2004 года. Падчас цяперашняй прызыўной кампаніі на ўважлівае беларускай арміі будзе накіравана каля 9 тысяч чалавек. Адпраўка завершыцца да 16 ліпеня.

Больш як 800 чалавек будуць прызначаны на службу ў рэзерве. Беларусь — першая дзяржава на постсавецкай прасторы, дзе ўведзены такі від службы. У адпаведнасці з законам "Аб вайсковым абавязку і вайскавай службе" тэрмін службы ў рэзерве для асоб, што не маюць вышэйшай адукацыі, складае тры навучальныя гады. Асобы, што маюць вышэйшую адукацыю, — два навучальныя гады. Асобы, якія прайшлі навучанне на ваенных кафедрах або факультэтах грамадзянскіх устаноў, што забяспечваюць атрыманне вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі па праграмах падрыхтоўкі маладых камандзіраў, і далі устаноўленыя праграмамі падрыхтоўкі экзамены, — адзін навучальны год.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

Яшчэ 67 выпадкаў ВІЧ-інфекцыі

З пачатку 2004 года ў Мінску зарэгістравана 67 выпадкаў заражэння ВІЧ-інфекцыяй.

На сённяшні дзень Мінск з'яўляецца другім пасля Гомельскай вобласці па ўзроўні распаўсюджвання ВІЧ-інфекцыі. Так, у Гомельскай вобласці зарэгістравана 3 тысячы 431 выпадкаў, у Мінску — 846 выпадкаў. Паводле апошніх даных, усяго ў Беларусі афіцыйна зарэгістравана 5 тысяч 893 ВІЧ-пазітыўных.

Якая вучоба, калі хочацца есці

Матэрыяльныя становішча большасці студэнтаў Мінска дастаткова цяжкае. Такія звесткі былі прыведзены ў справядлівым комплексна-навукова-даследчым даследаванні, якое праводзілася ўвесну сярэд студэнтаў сельскагаспадарчых ВНУ. Кіраўніком даследавання выступіў дырэктар Мінскага навукова-даследчага інстытута сацыяльна-эканамічных і палітычных праблем (МНДІСЭП), доктар сацыялагічных навук Анатоль Рубан. У даследаванні ўзялі ўдзел каля 1,5 тысяч студэнтаў 15 ВНУ Мінска.

Згодна са справядлівым, у канцы сакавіка месечны даход 56,7 працэнта студэнтаў з улікам стэндыдны, падаробкаў, дапамогі бацькоў не перавышў 100 тысяч рублёў. Даход больш за 300 тысяч рублёў быў толькі ў 4,9 працэнта апытаных.

Усяго, па прызначэнні студэнтаў, у працоўны дні падзарабляюць 17,1 працэнта студэнтаў, у выхадныя дні — 15,1 працэнта, падчас летніх вакацый — 23,7 працэнта. Сярэд працоўных студэнтаў юнакі сустракаюцца ў два разы часцей, чым дзяўчаты.

Вольга АСПЕНКА.

Пчолы забілі бусяняты

Здавалася, ніхто і нішто не можа парушыць спакойнае жыццё сям'і бусюль, якая пасялілася на невысакім бар'е ў вёсцы Абухава Ашчынскага раёна. І сапраўды, напачатку ў пары прыгожых птушак усё было добра. Праз пэўны час пасля наваселля ў гняздо з'явіліся трое бусяняткаў.

Трагічным для сям'і аказалася сустрэча пасекі. Аднойчы невядома з якой прычыны пчолы моцна занепакоіліся, збіліся ў буйны рой і кінуліся ў атаку на ўяўнага ворага. На шляху раз'юшаных пчол выпадкова апынулася бусінае гняздо, дзе варушыліся і пішчалі птушанята. У імгненне вока рой ваяўніча накінуўся на безабаронных бусяняткаў, не шкадуючы яду сваіх джалаў.

Дарослыя птушкі нічым не змаглі дапамагчы дзецям, і птушанята загінулі.

Гэта і нядзіўна, бо, знаходзячыся ў агрэсіўным стане, пчаліны рой можа забіць любую хатнюю жывёліну і нават дарослага чалавека.

Сяргей БУТКЕВІЧ.

Трэшчыны ў падмурку

Будынык 164 устаноў адукацыі Гомельскай вобласці, у тым ліку амаль 50, што размешчаны ў Гомелі, маюць патрэбу ва ўмацаванні апорных ступеняў. Да такой высновы прыйшлі спецыялісты Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта транспарту, якія правялі адпаведнае даследаванне.

Падчас правядзеньня выяўлены выпадкі прасядання падмуркаў, змяшчэння панцель перакрываў і расколін у сценах. Паводле даных абласнога ўпраўлення адукацыі, 25 будынкаў патрабуюць правядзення тэрміновага рамонтна.

Алена ПАСКАННАЯ.

ЗАПРАШЭННЕ

І кнігу набудзецце, і паслухаеце тых, хто добра ведаў славу таго пісьменніка

Заўтра, 14 ліпеня, у Доме літаратуры (Мінск, вул.Фрунзе, 5) адбудзецца прэзентацыя кнігі ўспамінаў "Наш Быкаў".

Вы зможаце не толькі набыць кнігу, але і паслухаць аўтара ўспамінаў.

Пачатак у 17.00.

Беларуская гаварыштва "Кніга".

В канце мая ў Мінгорісполкаме глянул скандал. Над яго прэсідэнтам Міхаілам Павлавым суствіліся грозовыя тучы — гнев главы государства. М.Я.Павлов обвинялся в расточительстве. А.Лукашенко обязал его в течение 6 месяцев навести порядок в городе... "Это моя страна, — сказал Александр Григорьевич, — и я буду делать все, что потребует этот народ!"

Мы решили выяснить мнение "со стороны" — чего же на самом деле "этот народ требует".

Обычно народ на улицах реагирует на журналиста без энтузиазма. Люди боятся микрофона, а еще больше — телекамеры и фотопаратора. На этот раз мне везло. Успышав, что их паспортные данные меня не интересуют, люди шли на контакт охотно. Потому что проблем, о решении которых не заботится ни ЖЭС, ни Мингорисполком, накопилось много. А с момента отсчета 6 месяцев, выделенных М.Я.Павлову на устранение недостатков и решение проблем города, прошло уже полтора...

Мы живем на дороге

Женщина на скамеечке перед домом №21 по улице Брылевской охотно оторвалась от газет:

— Я в этом доме живу 22 года. Раньше этот район был очень уютным, зеленым, приятным. Но в последние 10 лет он с каждым годом становится все хуже, неудобнее и некрасивее. Рядом нету ни овощного магазина, ни лотков, которые раньше были. Теперь за всем нужно ехать на рынок. А вы посмотрите, как расширяют Аэродромную улицу! Все жильцы прилегающих домов в трансе, просто в ужасе. Улицу безут расширят до 8 полос. Но у нас и так орошение, что мы живем прямо на дороге. Невозможно форточку открыть. Балкона у меня, как и у многих соседей, нет. Конструкция у дома старая. Так я бегу сушить белье в квартире. Потому что на улицу вынести его нельзя — оно через час становится черным от пыли, копоти и еще бегает от чего. И этим воздухом мы дышим!

Я не знаю, как люди на первых этажах живут, но я на своем четвертом потеряла покой и сон, когда по Брылевской пустили больше транспорта.

К нам приближается уже пожилой дяденька и с интересом прислушивается к разговору. Выслушав мой вопрос о благоустройстве дома и района, задумчиво выговаривает:

А меня все устраивает. Главное — есть где жить.

Моя собеседница смотрит на него скептически и, улыбаясь, кивает на окна подъезда:

— В принципе, чего-то мы от власти добились — они нам, наконец, покрасили стены в подъезде. За наши деньги, конечно, — и даже на таких условиях сколько пришлось это просить и требовать... До этого стены были просто черные. Ну, окна выбиты по-прежнему, лампочки приходится менять все

«... в районе просто кучи алкоголиков, которые пьют с утра до ночи, и, похоже, никого из властей не интересуют. Спиртное в стране — дешевое. Продукты — дорогие. Пить дешево, чем есть...»

Последний капитальный ремонт я хорошо помню — сына тогда ждала. Это было 17 с половиной лет назад. Стены сыплются, а мы живем.

Слова моей собеседницы обидели депутата оказались расхожим мнением. По крайней мере на улице Брылевской ни один из встреченных мной людей не знал его имени, не помнил, видел ли его когда-нибудь, и совершенно не связывал свои интересы с возможностями и обязанностями им же теоретически избранного человека.

Происечивая господина Павлова, ответственного за внешний вид Минска и комфорта минчан, А.Лукашенко акцентировал внимание на том, что облагораживается только центр, а окраины с их природными ландшафтами крайне запущены. Посмотрев на улицу Брылевскую, послушав ее жителей, мне показалось, что центр, облагороженный городскими головами, находится в небольшом радиусе от президентской администрации. А Брылевская — еще совсем не окраина. А что творится еще дальше от центра? Я отправилась дальше — на улицу Брестскую (район площади Казинца).

Чудесный пруд: вонь, комары и мухи

Многие дома этой улицы недавно подверглись какому-то ремонту. Во дворах часто встречаются детские площадки: из 2-3 предметов, старпанские условия, но устройства сравнительно новые. Вы думаете, хоть один из моих собеседников этому порадовало и сказал о благоустройстве района хоть одно хорошее слово? Нет. Потому что когда стены не сыплются — это не достижение, а норма. И слава Богу, белорусы это еще понимают. Такой же нормой они считают фонари на улицах — но на улице Брестской они, правда, "то потухнут, то погаснут". Общественный транспорт не ходит. И, добравшись домой в крошечной комнате, по грязи (асфальта в частном секторе нет) пешком, жители проклинаят все на свете.

Женщина с двумя авоськами неспешно идет домой, не особенно глядя по сторонам. С поспешностью приоткрываю дверь, чтобы ответить на мой вопрос.

Спрашивая, чего она ждет от государства в плане благоустройства района. После минутной паузы грустно улыбаясь: "Если государство может сделать так, чтобы муж не пил, все остальное меня устроит..."

О проблеме алкоголизма говорили все жители района:

— Наш участковый периодически интересуется, кто где пьет, и всякими такими неурезанными мелочами. А вот то, что в районе просто кучи алкоголиков, которые пьют с утра до ночи, по-

хоже, никого из властей не интересует. Спиртное в стране — дешевое. Продукты — дорогие. Пить дешево, чем есть. Поблизости нет продовольственного магазина, за всеми мелочами хозяйственным нужно ехать в город. Детям трудно податься, особенно это актуально летом. Хорошо хоть школьные лагеря есть. Это — хоть какая-то помощь родителям. Ведь сегодня на коммунальные платежи сколько денег уходит! И квартплата постоянно растет, только летом полегче. А осенью опять подскочат тарифы на свет и на все на свете. Получишь зарплату — и думаешь, то ли еду детям купить. Не говоря уже о том, что часто зарплату задерживают и платят просрочен. Тогда еще и пеню начислят.

А с детьми летом что делать? — подхватывает средних лет мама с очаровательным ма-

лышом. — Ведь живем так, что далеко не каждый может отправить ребенка в лагерь за городом, не говоря уже о море и т.д. Да и в школьные каникулы в нашем районе нет бесплатных кружков и секций. А так хочется организовать ребенку нормальные условия для проведения свободного времени — иначе все воспитание закончится повторением.

Красноречивым подтверждением досуга "под градусом" явился мужчина лет 45. Неустойчиво держась на ногах, он требовал повышения к своему мнению и, запинаясь, требовал:

Нет, вы напишите! Сашка Ходыко любит людей и жизнь. Всех любит.

Судя по отзывам других жителей, изменение от любви к жизни, окружающим и властям пришло к нему только вместе с изрядной порцией алкоголя.

Еще одной крупной проблемой микрорайона является лужа под названием Лопухи. Жители очень надеются на ее волшебное превращение в комфортабельное место отдыха.

Вообще это, можно сказать, техническое водохранилище — туда кое-кто отходы спускает. Так что надеяться на то, что в нем можно будет купаться, не стоит. Но его бы хоть почистили, чтобы озеро похоже стало на нормальный водоем, а не просто на какую-то заброшенную зловонную лужу. Оттого, что оно гниет, сами понимаете, запахи стоят огромные, и от комаров — нет спасения. На другой стороне от улицы Казинца озеро вроде бы почистили. А до нас коода руки у властей дойдут — неизвестно.

Валентина Иванова, согласившаяся назвать свое имя, полагает невероятным изменить ситуацию с неустойчивостью района в ближайшее время:

— У нас же все повязано. Без "мохнатой руки" дочь с высшим образованием не может работу себе найти.

На этой улице тоже никто не мог назвать имя депутата парла-

мента по Октябрьскому округу. Никаких координат, чтобы связаться с ним в критической ситуации, ни у кого никогда не было. Точно так же, как и на улице Брылевской, люди не верили в то, что депутат, Мингорисполком или лично Павлов будут заниматься их проблемами. Потому что не верят в то, что чиновникам интересны "чужие" проблемы.

Как мы узнали, депутат в округе, несмотря на свою неизвестность, все-таки есть. По слухам, в следующих парламентских выборах он планирует баллотироваться в периферийном городе.

Пожоже, что господин Павлов не бывал на улицах Брылевской и Брестской, где побывали мы. Кого-то наверняка упустил факт, что рулевой страны наконец обратил свой гнев на рулевого столичного. Однако этот гнев крайне удивителен. Вель Павлов выбирал не народ, а ровно один человек — Лукашенко. А сегодня вдруг, "не прошло и года" — в своем ставленнике Александр Григорьевич разглядел "не того человека". Из-за таких нестыковок люди и не верят, что ситуацию можно изменить письмами, жалобами и судами. Поэтому естественную скептическую улыбку вызывают громкие обещания вроде "спросить за все ответственных в беспорядках". Потому с грустной улыбкой люди говорят: хотелось бы, чтобы на алкоголиков, пьющих на кучных детских площадках, обращали внимание не дети, а милицисские патрули, которые, плавнво прогуливаясь по трое, спокойно проходят мимо шумных, пьяных компаний и активизируются, когда горит их какой-то план. Тогда они быстро его выполнят "хапнутом", при этом выбрав для задержания господ починя.

Ольга ВЕСЕНИНА.

Комментарий в тему

Станислав Антонович Богданкевич, депутат Верховного Совета 13-го созыва, бывший председатель Нацбанка, профессор, доктор экономических наук.

— Как бывший депутат Верховного Совета, что Вы думаете о роли депутата в жизни его избирателей?

— Что касается Октябрьского округа, то я проблемы его знаю. Аккурат на улице Брестской, где мало фонарей и нормального асфальта, живет друг нашей семьи. Так что видел все и знаю положение дел.

О депутатах можно говорить по-разному. Кто-то скажет, мол, у них полномочий — кот наплаккал. И это правда. Но и с теми полномочиями, которые у них есть, можно многое сделать. Было бы желание помогать людям. Если есть такое желание, то любой цели можно достичь — и с ЖЭСом можно договориться, и в Мингорисполком, и с кем угодно. Депутат обязан доверием народа, он обязан чувствовать ответственность перед людьми. Депутат даже с теми полномочиями, которые имеет, может браться за многие проблемы.

Когда я был депутатом, за очень короткий период времени мы добились внимания местных властей, телевидения, других СМІ к проблемам округа. Но Верховный Совет 13-го созыва досрочно прекратил свое существование, и мы не успели завершить начатое.

Совершенно другой вариант бывает тогда, когда не жители свой выбор сделали, а когда депутату помогли "выбраться". А выбранный ТАК депутат — всего лишь марионетка в руках высоких покровителей. Ждать от него внимания к жителям — нелогично.

Страна нуждается в новой

— естественной приватизации), а также такой же режим ответственности органов власти, включая правительство, по обязательствам этих органов. Следствием этого станет прекращение практики транжирства ресурсов на производство продукции, не находящей сбыта на платежеспособном рынке. Кроме того, необходимо поставить под контроль парламента и местных Советов соблюдение бюджетно-налогового и иного законодательства и всю хозяйственно-распорядительную деятельность исполнительной власти, включая президента.

Налогообложение следовало бы снизить до 25%. Средства кредитной системы, в том числе за счет развития ее небанковского сектора, составляющие ныне менее 30% от ВВП, необходимо расширить до 100% от ВВП, привлекая иностранные инвестиции из расчета за год — не менее 1 млрд. долларов. Подавляющую часть средств от приватизации следует направлять на капитальные вложения.

Продолжающаяся в стране высокая инфляция — это наркотическое средство, позволяющее поддерживать видимость роста ВВП, определенного уровня рентабельности на реально убыточных предприятиях, а также увеличения денежных доходов и сбережений населения. Высокая инфляция — безусловное зло. Уровень инфляции следует сократить до 5-8%. Эта задача вполне по силам нашим професс-

ционалам, была бы на то политическая воля. Это позволит снизить процентные ставки по кредитам до 10-12%.

Пора прекращать транжирить ресурсы на селе, где при дотациях в 1 млн. долларов получают продукции на 1,2 млн. долларов. Следует осуществить на базе частной собственности на землю при безусловной государственной поддержке кардинальное реформирование производственных отношений, а не заниматься играми вроде объединения разорившихся хозяйств в пока более устойчивыми либо их продаже за бесценок в собственную гонимую буржуазию.

В целях недопущения на переходный период дальнейшего снижения уровня жизни населения, необходимо обеспечить привлечение от международных финансовых организаций, в которых состоит Беларусь, льготную кредитную поддержку на период структурных преобразований.

Основные показатели экономики — рост ВВП и уровень рентабельности. Для приближения Беларуси к уровню развитых европейских стран, что является естественной целью нашего общества, следовало бы обеспечить среднегодовой прирост ВВП не менее чем на 8%, что требует повышения уровня рентабельности экономики в три раза — с нынешнего 8-9% до 25-30%, уровня производственных инвестиций с 9-11% до 20% к ВВП и создания максимально благо-

ЧТО ПРОИСХОДИТ В МИРЕ

Вашингтон критикуют за «политику воздержания»

Политика США по борьбе с распространением ВИЧ в центре внимания международной конференции в Таиланде, посвященной борьбе со СПИДом. Упор администрации Буша на воздержание как основной способ предотвращения распространения ВИЧ, по мнению многих, существенно сужает перечень средств, которые могут помочь в борьбе с глобальной эпидемией.

На предвещание распространения СПИДА США жертвуют больше всех в мире, однако среди тех, кто занимается борьбой со СПИДом, немало противников Джорджа Буша. Они обвиняют Вашингтон в продвижении политики, которая базируется не на научных выводах, а на идеологии, и заявляют, что программы, пропагандирующие воздержание, ослабляют борьбу со СПИДом.

Саакашвили нашел виновников грузино-осетинского конфликта в России

Президент Грузии Михаил Саакашвили считает, что «вооруженный конфликт в Южной Осетии пытаются инспирировать определенные имперские силы в России». «Если будет конфликт, то это не будет внутренним конфликтом Грузии, а будет вооруженным конфликтом между Грузией и Россией», — заявил он. Одним из «инспираторов» конфликта, по мнению Михаила Саакашвили, выступает Госдума России, принявшая в субботу заявление, в котором депутаты обвинили Тбилиси в «противоправных и провокационных действиях» и напомнили, что в 1774 году в состав России вошла единая Осетия. Грузинский лидер также обвиняет в разжигании конфликта государственные структуры Северной Осетии, которые «прямо вовлечены в события, происходящие в Южной Осетии».

Новый президент Сербии поклялся защитить ее территориальную целостность

Новый президент Сербии Борис Тадич приведен к присяге в сербском парламенте. «Я клянусь посвятить все мои силы сохранению суверенитета и территории Сербии, достижению человеческой и гражданской свободы и прав, сохранению и защите конституции, законности и мира для всех жителей Сербии», — сказал Тадич. В кратком обращении к парламенту Тадич, который считается прозападным политиком, сообщил, что ближайшее будущее Сербии «будет отмечено ее стремлением присоединиться к ЕС».

Тони Блэра с трудом уговорили не бросать страну

В июне 2004 года Тони Блэр собирался уйти в отставку, но его отговорили министры британского Кабинета. По данным Би-Би-Си, во время отдельных встреч с премьером министр здравоохранения Джон Рид, министр культуры Тесса Джауэлл и министр образования Чарльз Кларк заверили Блэра, что он пользуется народной поддержкой и подает в отставку не стоит. Примерно с такими же словами обратился в письме к премьеру и министр торговли Патрисия Хьюитт. Никаких подтверждений этой информации из официальных источников не поступало. Представители администрации заявили, что Блэр собирается участвовать в будущих парламентских выборах и привести лейбористов к победе.

14 июля будет опубликован отчет комиссии лорда Батлера о работе британской разведки при составлении досье об иракском оружии массового поражения. Как ожидается, речь в докладе пойдет скорее о правительстве, чем о разведчиках.

Однако еще задолго до публикации доклада, в последних числах июня, Тони Блэр заявил, что готов принести извинения за действия своего правительства в отношении Ирака и Саддама Хусейна.

Израиль не будет демонтировать защитную стену

Израиль не будет исполнять решение Международного суда в Гааге, объявившего возведение защитной стены на Западном берегу незаконным. Как сообщается на сайте газеты Haaretz, об этом заявил министр юстиции Израиля Иосеф Липид. По его словам, Израиль будет уважать решения только своего собственного суда. Напомним, что ранее Верховный суд Израиля признал, что возведение защитной стены было предпринято с целью обеспечения безопасности, и ее создание не является политической мерой. Вместе с тем израильский суд рекомендовал учитывать при ее строительстве также интересы местного населения.

Представитель Министерства иностранных дел Израиля заявил на пресс-конференции, что при решении вопроса о защитной стене Международный суд не учел «суть проблемы и собственную причину строительства стены — палестинский террор».

Эх, няцямі!

(Урывак з пісьма жыхара вёскі Даўбешкі Міхася Пундзіка прэзідэнту ЗША Бушу-малодшаму)

«...Шаноўны пан прэзідэнт! Не верце Вы беларускай апазіцыі, якая на ўсё скрываваўшы крычыць, нібыта мы жывём бедна. Нямудра! Паслухайце лепш мяне, простага калгасніка. Я Вам раскажу ўсё, як ёсць. Некалі мы вельмі заізыскаліся ў гэты час, у Амерыцы, шмат багаццяў. А цяпер вы нам зайдзеце ў будзеце, бо ў нас усё багата. Нават мы, калгаснікі, кожны месяц атрымліваем па некалькі дзесяткаў тысяч! Вашым простым людзям такія грошы, мабыць, і ў сні не сніліся. Іншая справа, што нашы няцямі не ўмеюць імі распараджацца. Прывыклі некалі ціснуць калейку, дык і цяпер працягваюць. Холадзіць у самым таным аденні, адчуць бульбу з капустаў. Іду я надымаў па выскавай вуліцы, а наустрач баба Міхаліна з крамы сунецца. У пласцішку апарату, які і дваццаць гадоў таму, хустка-канальнянка на галаве завязана.

— Ну, чым атаварылася? — пытаюся. — Ат, хлеба ўзяла, танных макаронаў ды і ўсё.

А чаму мандарынаў не купіла? Фле рыбы прывезлі ўчора па шэсць з паловай тысяч за кілаграм. Усё грошай шкадуеш. Столькі пенсіі атрабавеш што-месяці, а на нішчыніш сядзіш. Ды і дабавілі ж вам, старым, пенсію некалькі месяцаў таму!

— Ох, не вералі дыду! — махнула кійком Міхаліна і патэ-пала далей. Ды што там казаць пра

чужых кабет, калі мая пеціна не лепшая. Някаяй абноўкі сабе купіліць не хоча. Што аддасць мая жонка ці нашы дачкі са свайго пляча, то і носіць. А якімі грашамі варочае! Кожны месяц атрымлівае амаль сто пяцідзесят тысяч пенсіі! Ды каб ваша, амерыканская, пенсіянерка, столькі атрымлівала, яна б у норкавым футры хадзіла, на цёплых вады атчынаваць ездзіла б. А гэта ж з хаты не выплывеш. Далей райдэнціна нідзе не была. То ў агародзе корпаешца, то ў хліве. А як прыйдзе вясна, плойму куранят купіць і кешкаецца з імі, як квакхука, аж да самай глухой восні. Гэта багачка! Смех людзям скажаць...

Я ведаю, пан прэзідэнт, чаму нашы людзі так жывуць. Сквалілі яны. У свеце такіх не знойдзеш. Асабліва гэтыя старыя. Яны ж увесь час калейкі лічылі, а цяпер іх дзесяткі тысяч за валілі. Любы з глуду з'едзе ад такога багача. Проста не ведаюць, як грашамі распараджацца, куды іх уцікнуць. Яны і палічыць гэтыя грошы як след не могуць. Я ж кажу: няцямі!

Нашы скнары валакучь свае тысячы ў банкі і на чорны дзень» або набіваюць імі панчохы. Усё адкладваюць, усё цягнуць, як тата мыш у наву, а не разумеюць таго, што трэба жыць цяпер, а не чакаць таго «чорнага дня». Але паспрабуй уталкуй такім, як мая пеціна.

Так што ўсё ў нас нармальна, пан прэзідэнт, як у вас кажучы,

усё «хакей». А гэтыя апазіцыянеры толькі вяду мушкет, узводзяць паклён на нашу светлую рачынасьць. Такім век не дагозіш. Мы дык у сваёй вёсцы Даўбешкі іх вельмі не любім. Я нават савураў з гадоўным іх правадыром Сымонам:

— І кога радна табе трэба? — пытаюся. — Пенсіі выплачваюць кожны месяц. У магазіне ёсць самае неабходнае, а галоўнае — вялікі розны найменняў. Пі, вясці душы, радзіць жашка.

Ну, спрабуйце, што яшчэ трэба простаму чалавеку? Вось і ўсё, шаноўны пан прэзідэнт! Перададзі прывітанне нашым амерыканскім калгаснікам, раскажыце, як мы тут людзям жывём. Але не, лепш не расказвайце, а то будзе не абярэцца. І яны зачочуць, атрымліваць такіх шалёных грошы. Няхай лепш так перабываюць, як ёсць. І вам спакойней будзе, і нам да гэтага светла ад усевадлення таго, што нідзе на свеце няма такога, каб што ні чалавек — то багачы.

Сенька бярэ мяч за ўвагу, пан прэзідэнт! Будзеце ў нашых мясцінах, заходзьце ў госці. Мая хата другая ад магазіна, акурат насупраць вялікай лужыны, дзе плуць павалены.

З павагай да Вас —

Міхася Пундзіка з вёскі Даўбешкі.

Урывак з пісьма перапісала Леанарда ЮРГЛЕВІЧ.

с позиций человека, которого знают во всем мире, — академий Станислава Антоновича БОГДАНКЕВИЧА.

У людей деятельных отставка не бывает

Его успешное руководство Национальным банком Беларуси запомнилось смелостью, решительностью и дальновидностью решений. Его уход в отставку впечатляет бескомпромиссностью. Его мнение обрело статус экспертизы.

Об экономических и политических вопросах с ним советуются не только за рубежом на международных симпозиумах и форумах, но и дома, в Беларуси, принимая его оппозиционный настрой. Сегодня мы в гостях у Станислава Антоновича Богданкевича.

У специалистов финансовой сферы — имидж людей сдержанных, суховатых и педантичных. Открытые улыбки Станислава Антоновича и его жены Ольги, как реакция на предубеждение, сразу же разрушили этот стереотип. Переступив порог, я попал в просторную квартиру, весьма похожую на филиал ботанического сада. Цветов — море... Осмотреть гостей по-хозяйски вышел огромный красноватый кот, явно знающий себе цену. Зовут его Бакс, и он открывает любые двери, как бандит сейфы, когда за ними скрывается что-нибудь вкусное (видимо, имя определило характер). Выбежал сын — Павел. Ему скоро исполнится 9.

— Сына назвали в чью-нибудь честь, или имя просто приглянулось?

— Когда ждали его появления на свет, долго спорили, как назвать. Я настаивал, чтобы имя было без «р» — а то вдруг унаследует проблемы с этой буквой. Из имен «безрých» выбрала Павел. А позже оказалось, что «р» у него все хорошо.

— У Вас большой отцовский опит. Это в воспитании младшего сына помогает?

— Пожалуй, помогает. Павел — это моя отдушина. Уже подготвили ко дню его рождения — я ему заранее купил ролевые коньки, уж очень ему хотелось. Отмечать будем всей семьей. Со старшими братьями и их детьми — моими внуками — у Павла отличные отношения.

— То есть на карьеру в экономике Вы его не ориентируете?

— Недавно в «Комсомолке» шутили, мол, по требованию супруги наш сын Павел делает бизнес на олуванчиках. Дело в том, что на олуванчиках денег много. Вот Павел и помогает от них избавляться. За один выкупанный с корнем олуванчик супруга давала ему 100 рублей.

А если серьезно, — я не думаю, что родители вправе решать за детей, чем им заниматься и кем быть. Павел учится в гимназии с экономическим уклоном. Однако с математикой у него не очень-то хорошо. Я и не требую от сына выдающихся оценок. Пусть научится думать и совершать осознанный выбор. Тогда у него все получится. А добьется он всего, чего захочет именно он.

— Ваш общий экономический уклон семьи добавляет взаимопонимания с супругой?

— Благодаря этому экономическому уклону — мы вместе. Познакомились, работая в экономическом университете. Я

тогда был заведующим кафедрой, а Ольга — доцентом кафедры банковского дела. Моя первая жена умерла после тяжелой болезни. Я не думал, что еще раз женюсь. Однако повезло — судьба подарила мне встречу с Ольгой. У жены с сыновьями отличные отношения. Внуков моих очень любит. Недавно еще один Станислав Антонович родился, внуков стало пятеро. Летом на даче вместе отдыхаем. Средний сын Антон — великолепный шашлычный мастер. Кстати, мангал Антон купил в Литве за 2 доллара. У нас он стоит 8. По-прежнему обгоняем всю Европу — по ценам... (Смеется.) Видите, и о шашлыках без экономики вспомнить не могу.

— Когда муж и жена — специалисты в экономике, семейным бюджетом управлять легче?

— Все деньги у нас лежат, как говорится, в общей тумбочке. Отчетность, кто, когда и на что их тратит — не ведем. У меня, как у бывшего государственного чиновника, неплохая пенсия. Работа на международных симпозиумах, конференциях, форумах тоже иногда приносит доход. Жена работает на полторы ставки — доцент в Экономическом университете. Так что сейчас, слава Богу, не считаем каждую копейку. Но когда иностранцы ухиливаются, как это белорусам удается хорошо выглядеть, так мало зарабатывая — я не знаю, что им ответить. Ведь средняя пенсия 120—130 тысяч, например. Маловато. А сегодняшние коммунальные услуги растут так быстро, что влору на них заначку

«...я не думаю, что родители вправе решать за детей, чем им заниматься и кем быть, и не требую от сына выдающихся оценок. Пусть научится думать и совершать осознанный выбор. Тогда у него все получится...»

хранить. Мы, например, живем в бывшем университетском доме. Квартира достаточно просторная. За нее мы зпим платили 160 тысяч, а сейчас — 75. Как их можно платить из средней зарплаты или средней пенсии?

— А можете посоветовать, как специалист по финансам, где, кроме тумбочки, запячки и сбережения хранить стоит?

— Лично я держу свои накопления в банке. И другим советую. Однако нельзя расслабляться — нужно помнить, что может случиться обвал.

В банке лучше держать сбе-

Жизненное кредо: «Смело принимать решения и быть за них ответственным!»

Биографическая справка

Станислав Антонович БОГДАНКЕВИЧ родился в многодетной семье в деревне Шаповалы Воложинского района. Окончил Пинский учебно-кредитный техникум, Московский финансово-экономический институт. Работал в разных учреждениях банковской системы Беларуси. Десять лет заведовал кафедрой денежного обращения и кредита Белорусского института народного хозяйства. Доктор экономических наук. Кандидатскую и докторскую диссертации защитил в Ленинградском финансово-экономическом институте. Прошел путь от банковского служащего до председателя правления Национального банка Республики Беларусь с 1991 по 1995 г. Более 4 лет работал управляющим по Беларуси в Международном валютном фонде и Европейском банке реконструкции и развития. В 1996 году стал депутатом Верховного Совета. После роспуска Верховного Совета подал в отставку. Жена Ольга. Трое сыновей: старший Эдуард, средний Антон, младший Павел. Пятеро внуков.

— Знаете, в наше время, в студенческие годы, молодые семьи из всех сил старались растянуть не тнувшиеся — стипендия, зарплата... Тогда были популярны книги типа «Советы молодым». В них рекомендовалось контролировать расходы, сохранять все чеки, чтобы дома подсчитать — насколько сегодня вышли за рамки бюджета? И тем самым определить, что из остро необходимого было все-таки лишним? Старались планировать расходы, откладывая от крохотной суммы маленький кусочек про запас — чтобы постепенно наполнить дом нужными вещами. В критической ситуации шли грузить вагоны.

Сегодня время другое, но принцип тот же. Думаю, лучшее средство экономии — новые источники дохода. В настоящее время горизонты поиска этих доходов значительно расширились. Появились, например, возможности ехать на заработки за границу. Особенно это касается молодежи — пока есть легкость на

операции за 2003 г.: по СНГ — минус 2,5 млрд. долларов; вне СНГ — плюс 2,0 млрд. долларов. Обязательства резидентов РБ перед внешним миром — 5 млрд. долларов (рост за год 11,2%). Внешний долг РБ 3,4 млрд. долларов (рост 11,4%), в т.ч. кредиты и займы — 1,9 млрд. долларов, просроченная задолженность за импорт товаров и услуг — 364 млн. долларов. Товарная номенклатура экспорта однообразна, вызывает тревогу, это в основном продукция нефтепереработки и химической промышленности плюс азотные удобрения.

Полагаю, у нас превеличественное внимание уделяется внешнеэкономическому обороту в ущерб развитию внутреннего

подъем, не стоит терять время. Более того, появляется возможность и мир посмотреть, и иностранный язык подучить.

— У Вас в разговоре все время звучит рефреном линия активной жизненной позиции: надо стремиться, надо думать, надо побеждать... Это жизненная установка?

— Это жизненная установка помогает жить и радоваться жизни в любой ситуации. Я думаю, в моем пути от хутора Шаповалы до главы Национального банка мне всегда помогали два слова: смелость и смелость высказывать его.

— Ваш ритм жизни с поры выхода в отставку сильно изменился?

— У меня есть ряд жизненных устремлений и опит. Все это вместе дает очень напряженный рабочий график. Я вхожу в ученый совет по защите докторских и кандидатских диссертаций как профессор Экономического университета. Работы как горит, тогда заведу. Очень много соискателей ученой степени из Национального банка, банковской сферы. А специалисты в этой области, членов ученого совета, докторов наук у нас, к сожалению, единицы. Аккурат две недели тому назад у меня успешно защитил диссертацию мой протеже Вячеслав Кривоносов, советник первого заместителя председателя Национального банка.

Читаю лекции в самых разных странах. Совсем недавно они были в Германии, это — в Чикаго, Петербурге, Киве.

Много времени занимает участие в международных форумах, конференциях по экономическим вопросам и развитию банковской системы. Там зачастую много интересного можно услышать. Особо удивляет позиция наших (белорусских) официальных лиц: из всех стран приезжают, чтобы поделиться и обсудить проблемы. А Беларусь официальная рассказывает, как у нас все хорошо — просто Геродот Солнца какой-то. На взгляд специалиста со стороны это выглядит смешотворно.

— Бывает чувство зависти к успехам других стран?

— Лет 10 назад один знакомый белгистский пейзажист говорил мне, что Беларусь очень быстро встанет на ноги по сравнению с Польшей. «В Беларуси же все есть — промышленность, сохранилась, значительные природные ресурсы... А что Польша? Польки вон торгуют к вост сдают, чтобы как-то выжить...» Прошло десять лет, и, к сожалению, он оказался неправ. Такие вещи, конечно, разочаровывают.

— Чего бы Вы пожелали белорусам как финансисту?

— Желал бы, чтобы в первую очередь хотелось пожелать оптимизма. Хочу пожелать всем всегда иметь собственное мнение о происходящем и смелость его высказывать. И твердо знать, что Ваше мнение способно изменить действительность.

Игорь СЮЛЬД.

Ня ГЛЕВІЧ

З лірычна-іранічнага сумежжа

Балада пра Ваньку і Маньку

Ванька і Манька, каб не пасваіць. Адной з багатых суседкаў, Рашылі ў іх хату сваю аддаць. Жыць у яе пад паветкай. Ну і ідыце!

Як жыццямучы яны там? Вядома гэты: Зімою зазначаю абое: «А дзе ж наша хатка? А дзе ж наша печ? А што ж мы прабілі з табою? Ну і ідыце!»

Пася — акалеюць. І прыме іх до. І крыж ім наставяць з памяткай: «Ванька і Манька. Меці свой дом. А ўмерлі ў людзей пад паветкай. Ну і ідыце!»

Пытанне

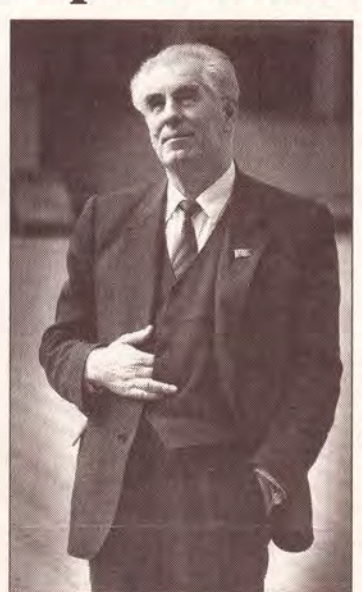
Беларусь! Ты і думай, і зграбляй, і калены, і ў працы не зламак. Дык чаму ж Ты жывеш, як бяздарны, Нікчэмны лайдак-нустодамак?

Дзе твой дух? Дзе твой гон? Твой голас? Твой чым беларускі?

Ці ты закснеў? Ну хоць кулаком па сталю — Каб на дробныя друзкі?

Пра наша абурэнне

Абурэння — наша доля. Абурэнас мы лота. Не на вуліцы, явдома, Не на плошчы перад людзям. Абурэнас на кухні, Або ў полі, або ў лесе. Новы лад, хаўсерны набухлы, Там мы хвацім — колкі ўлезе.

Там мы — смелыя. Прыймае, Кабі нас не болы, як двое.

Ой, як добра!

Добра ў зацінку, на сонейку Пасядзець. Ой, як добра! На істот жыццёвых спакойнасцы Паглядзець. Надта добра! На казачку-мурашцы Утраве. Ой, як добра! Паглядзець на дзіў шалёную Матэльку. Надта добра! Звек жывіца — у эстэты, любяць. Звек вякоў. Ой, як добра!

Абы бубачка

Мне нахаць, што мы нацыя, Што мы годны народ. Мне ў галовах галоцонацых — Абы бубачка ў рот. Каб ўзніўшы, смочуць, Што скачаць не дадуць, Што за вернасці і кастачку Мне дазволіць згнатуць.

Лёсы людскія

Засакрэчаны Лёнік

Таго худзенькага, маларослага, з трыкунай светлай валасоў хлопчыка любілі ў нашай вёсцы ўсё. Лёнік Забела быў круглым саратою. Яму было два гады, калі памёр бацька, а неўзабаве і маці — ад тых жа невылечаных тады, у 30-я гады, сухотаў. Асціраўлі трое малых — Антось, Міша і Лёнік. Матчына сястра Таняна Малевіч, што жыла з мужам і дзецімі ў вёсцы, дапамагла, да прыкладу, двам меншым пляменнікам. Старэйшага, Мішу, уладкавалі да сваякоў у суседнюю вёску Малая Сіўка. А Лёнік застаўся ў сям'і Малевічаў — як свой, родны.

Пасля вайны хлопцы скончылі мясцовую школу, вучычыся на токара, працавалі на вагонамонтным заводзе. Алтуні і на службу ў войска пайшоў. А службю накіравалі на край сету — у Приморскі край, у авіяцыю. Туды на пачатку 50-х на Узурбане ВПС сталі паступаць першыя раз'яснінныя бомбардзіроўшчыкі Л-28, зольныя развіваць хуткасць звыш 900 км у гадзіну і неслі бомбы груз у 3000 кг на 2400 кіламетраў.

Лёнік (ён па тым часе ўжо меў прозвішча папачыцель) — Малевіч зацікавіў у экіпаж баявой машыны стралком-радзістам. Яго месца было ў самым хваце фюзеляжа, у цеснай зашклёнай кабіне з 23-міліметровай хуткастрэльнай гарматай, зольным параватом ветранатага праціўніка на адлегласці ў два кіламетры. У пісьмах дамоў Лёнік паведамаў пра сваю нялёгкаю, але цікаваю службу, якая, адчуваўся, яму даспадоба. Але марыў вярнуцца на радзіму.

Велаш, што стрэчаны брат Міхалі ў Случку пабудавалі ўласныя паляны дом, падмурак якога яны разам закладвалі з радзікам, што пасля дэмабілізацыі Лёніка і яму там месца знойдзецца.

Але раптам у 1954 годзе, незадоўга да дэмабілізацыі, яго дзядзьку Аляксандра Іванавіча Малевіча паклікалі ў гарнізон гэтага цыкава, з раскарчываным звесткам кнігі прысвечаны таму самаму Л-28. Там, між іншым, засведчана наступнае: «У дзіцячым і штурманам імеліся катапультавы кресла на случай серьёзной аварии в воздухе, а стрелок-радист вынужден был оставлять самолет через некий выходной люк, что было довольно трудно на больших скоростях и иногда приводило к гибели этого члена экипажа».

Вось, здаецца, і разгадка той трагедыі. Усе прадугледжвалі канструктары надзіранай баявой машыны, толькі вось стралка-ра-

дыста ніяк не застрахавалі... І засакрэчаны Лёнік не вярнуўся дадому вярнуўся мёртвым.

Загінуў пілот за дзевяць тысяч кіламетраў ад сваёй радзімы. Адтуль у цынаквых трунах войнаў нябожчыкаў, авіяраў розных няшчасных выпадкаў, яшчэ не дастаўлялі ў Беларусь, як пазней з Афганістана. А ў тым 40—80-я гады беларусаў у тых далёкіх краях служыла нямаля — на Камчатцы, Сахаліне, Курыльскіх астравах, у Забайкаллі, на Новай Зямлі. Мой блізкі сябар, настаўнік-пенсіянер, тры гады служыў у пяхоты за 400 км ад Чыты. А былі аднакласнікі некалькі гадоў у чыне капітана прэвэра на Новай Зямлі, быў сведкам выбуху там у 1961 годзе саваёй валадарной 57-метатоннай бомбы, атрымаў, вядома, пэўную дозу радыяцыі і ўжо памёр. І Лёніка, майго земляка, мажэ ўнесці ў той доўгі спіс загінуўшых або скалечаных на прасторах былога СССР.

Дзякуй Богу, што мы сёння жывём у незалежнай краіне, і салдаты нясучы вайсковую службу не тры ці сем гадоў, як калісьці, а толькі паўтара, некалькіх нават па месцы прызыву ў войска. Могуць у выхадныя наведаць бацькоў. Майму пакаленню вайсковуцаў такое і прысвечана магло. Таму як зранку вока нам усім трэба аберабават незалежнасць Беларусі ад тых, хто жадае аб'яднання з Расіяй у нейкай бутарфорскай саюзнай дзяржаве.

Міхалі ТЫЧЫНА. Случай.

ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ПОЛИТИКЕ

приятного климата для развития малого и среднего предпринимательства.

Для роста ВВП не менее важным, чем размеры инвестиций, является наличие экономической свободы и конкурентной рыночной среды, отсутствие коррупции, развитие предпринимательства, малого и среднего бизнеса.

В условиях авторитарной системы власти, нынешней модели хозяйствования и экономической политики всего этого достичь невозможно. Административная экономика всегда и везде крайне расточительна и малоэффективна, так как не заботится о рентабельности. В Беларуси осуществляется дилетантская попытка (без проведения пусть не-

популярных и временно болезненных, но крайне необходимых для экономики и общества реформ) консервировать сложившиеся уровень и структуру производства, занятости и доходов и даже обеспечить их рост.

Страна, как никогда, нуждается в восстановлении демократии, в возвращении на путь свободного диалога, принятия и реализации научно-обоснованной Программы реформ, привлечения к управлению страной признанных профессионалов. В споре рождается истина. На фоне внешнепривлекательных макроэкономических показателей, свидетельствующих об ошибочности избранного властью курса, правящее руководство, если оно

хоть в какой-то степени думает о будущем, должно прислушаться к предложениям, исходящим от общественности.

Где наша внешнеэкономическая интерес? Очевидно, не в СНГ, если придерживаться фактов. За последние годы доля стран СНГ (кроме России) во внешнеторговых операциях упала примерно до 5%, а доля западноевропейских государств возросла до 37%. По объему товарооборота (кроме России) в первую шестерку входят Германия, Великобритания, Латвия, Украина, Польша, Литва. Наши реальные интересы, разумеется, в России и Украине, а также в вышеперечисленных странах, входящих в ЕС. Салдо текущих

операций за 2003 г.: по СНГ — минус 2,5 млрд. долларов; вне СНГ — плюс 2,0 млрд. долларов. Обязательства резидентов РБ перед внешним миром — 5 млрд. долларов (рост за год 11,2%). Внешний долг РБ 3,4 млрд. долларов (рост 11,4%), в т.ч. кредиты и займы — 1,9 млрд. долларов, просроченная задолженность за импорт товаров и услуг — 364 млн. долларов. Товарная номенклатура экспорта однообразна, вызывает тревогу, это в основном продукция нефтепереработки и химической промышленности плюс азотные удобрения.

Полагаю, у нас превеличественное внимание уделяется внешнеэкономическому обороту в ущерб развитию внутреннего

рынка. Представляется ненормальным, когда объем импорта в страну превышает две третьих размера производимого в стране ВВП, когда товарный дефицит ежегодно исчисляется 1—1,5 млрд. долларов США, когда дефицит по группе сельхозпродукции и продовольствия превышает 500 млн. долларов США. Внутренний рынок — это прежде всего производство потребительских товаров и продуктов питания, жилье и недвижимые объекты, образование, медицина, развлечения, культурно-досуговые и рекреационно-туристические функции в условиях необходимой экономической свободы и сбалансированного экономического развития.

Колькі каштуе «Славянскі базар у Віцебску»?

Агульная сума затрат на арганізацыю і правядзенне XIII Міжнароднага фестывалю мастацтваў «Славянскі базар у Віцебску» складала звыш за 1,6 мільярд рублёў, што на 300 тысяч долараў больш, чым было выдзелена ў 2003 годзе. Пра гэта на прэс-канферэнцыі паведаміў міністр культуры Беларусі Леанід Гуляка.

Сродкі на гэтыя мэты былі выдзелены спецыяльным распарадкаваннем Аляксандра Лукашэнкі, Міністэрствам культуры і з бюджэту Саюзнай дзяржавы Беларусі і Расіі.

Паводле яго слоў, сёлета значна пашырэнне колькасць мерапрыемстваў, якія пройдуць у рамках фестывалю. Так, праграма ўключае 75 відэапраграм, 12 фестывальных пласцінак (у 2003 годзе — 57 мерапрыемстваў). Акрамя таго, з 15 па 21 ліпеня ў Віцебск прыедзе рэкордная колькасць гасцей і ўдзельнікаў фестывалю — больш як 6 тысяч з 27 краін, у тым ліку з Беларусі, Балгарыі, В'ялікабрытаніі, Германіі, Расіі, Грузіі, Даніі, Егіпта, Ізраіля, Казахстана, Украіны, Францыі, Чэхіі, ШВА.

У міжнародным конкурсе вы-

канаўцаў эстраднай песні «Віцебск-2004» возьмуць удзел 22 канкурсанты з 19 краін. Беларусь прадставіць два ўдзельнікі: Ганна Мушак і Пётр Яфімаў — пераможцы Рэспубліканскага алборачнага турніру конкурсу. У Міжнародным дзіцячым музычным конкурсе возьмуць удзел 19 чалавек з 16 краін. Беларусь прадставіць Шансі — удзельніца 4-га месца і конкурсу дзіцячай песні «Еўрабачанне-2003» і Баўжэна — лаўрэат першай прэміі ў намінацыі «Эстраднае вакал» Міжнароднага фестывалю дзіцячай і юнацкай творчасці «Запалі сваю зорку».

Праграмай фестывалю таксама прадугледжана правядзенне гала-канцэртаў майстроў мастацтваў Беларусі, Расіі і Украіны, канцэртных праграм зорак эстрады ў летнім амфітэатры і іншых канцэртных залах Віцебска.

Вольга АСПЕНКА.

«Тэатральныя сустрэчы» на «Базары»

У рамках XIII Міжнароднага фестывалю мастацтваў «Славянскі базар у Віцебску» абудуцца традыцыйныя «Тэатральныя сустрэчы». З 15 па 21 ліпеня на сцэне Нацыянальнага акадэмічнага драматычнага тэатра імя Якуба Коласа пройдуць пяць спектакляў.

Адкрые «Тэатральныя сустрэчы» 15 ліпеня меладрама «Элеонара» ў пастаноўцы Рамана Вішнёва. На наступны дзень Сяргей Юрскі вынесе на суд гля-

дачоў аўтарскі праект «Хатнія радзімы». Летні канцэрт на зямельнай сцэне «Арт» рэжысёра Патрыся Кербута. У ім удзельнічаюць акцёры Ігар Касталеўскі, Міхаіл Філіпаў, Міхаіл Януш-кевіч.

Усе спектаклі пачынаюцца ў 19.00 гадзін. Цэны на білеты — ад 10 да 15 тысяч рублёў, а на спектакль тэатра імя Горкага — ад 3 да 5 тысяч рублёў.

Андрэй АЛЯКСАНДРАЎ.

СВЕЦКАЕ ЖЫЦЦЁ

МІРНАЕ СВАТА

Сваё вяселле тэнісіст Максім Мірны і мадэль Ксенія Рубчэня зрабілі на-спраўдну народным святам

Мінчане і госьці сталіны, якія прышлі ў суботу на Кастрычніцкую плошчу, мелі магчымасць павіншаваць маладых з вяселлем. Дарчы, у дзень вяселля Максім не забываў і на трэніроўкі. Апаздынаў пасля тэніснага корта ён пераапрацаваў у святоннае адзенне (жоўты кашым, бярэзную кашулю і белы галштук) і разам з Ксеніяй паехаў на Кастрычніцкую плошчу. Між іншым, маладыя паршлі вясельную традыцыю — адправіліся на плошчу з адной кватэры. На Кастрычніцкую плошчу аўтамабільны карцеж Мірных прывёў у суправаджэнні байкараў з клубу «Железные братья». Тут і адбыўся імпрэзаваны выкуп нявесты. Гэтая працэдура заключалася ў тым, што Максім рабіў сваёй жонцы кампліменты кішталі: «Ксюша самая добрая, ласкавая, сексуальная...» Пасля дзвюх хвілін кампліментнага тэнісіст паішчыў у прысутных: «Хопіце!» Пад апладысментамі і абыякавым выкуп нявесты, пасля чаго Максім сёў за руль бардоватага кабрыялета і паўзе Ксенію ў Палац шлюбав, дзе маладыя ўжо чакаў ансамбль музыкантаў і натоўп прыхільнікаў. Пасля таго як Максім і Ксенія былі абвешчаны мужам і жонкай, маладыя пераехалі ў прыгожую беласнежную кватэру з сапраўднымі кучарам і ў суправаджэнні конікаў вярнуліся на Кастрычніцкую плошчу. Кульмінацыя свята, якое было даступна большасці мінчан, стаў падлет белых галубоў, якіх выпусцілі над плошчай Ксенія і Максім Мірныя. Як кажуць Мірныя смі — птушкі міру на часце.

А потым быў банкет у «Журавінцы», куды было запрошана каля 500 гасцей. Як прызнаўся журналіст «Народнай волі» бацька Максіма Мікалай Мікалаевіч, ён асабіста вырашаў, якія стравы ўвойдуць у вясельнае меню: «Госці ставіліся бліжэй да еўрапейскай кухні, чым да рускай. Даставіць дастаў прышлі вельмі асцяж, а яшчэ ікра, якая скончылася праз дзве гадзіны пасля пачатку фуршету...» За спіртнымі напой, якія прысутнічалі на святонным сталі ў некалькіх барах, якія абслугоўвалі вяселле, таксама адказваў Мікалай Мірны: «Са спіртнымі напой было ўсё, што я пачаў пачаць. Нарыскава, «Барызава» гарлака брэскай вытворчасці, расійскай ханькі, вёскі, марцін, джын...»

Дарчы, сярод гасцей было шмат вядомых у свеце спорту людзей. Прысутнічалі і прад-

стаўнікі залатога складу футбольнага «Дынама» — 1982 і бітліністы, і спартсменны-легкаатлеты Ігар Астапковіч і Эліна Зверэва...

Ну і зразумела, што ніякае вяселле не абходзілася без падарункаў для маладых. Так, прадстаўнікі Беларускай тэніснай асацыяцыі падарылі Максіму і Ксеніі камп'ютэр, між іншым, даволі прыгожы выбар, улічваючы тое, што камп'ютэр, які быў у Максіма раней, агару падчас пакару ў рымскім гатэлі, дзе жыў Максім, каб прымаша ўдзел у турніры.

Аляксандр Лукашэнка падарыў маладым набор чэскага расійскага шкла.

Бацька Максіма падарыў сваёй нявесты залатое каліе і залаты браганзет з брыльянтамі.

Не ведаем дакладна, што падарыла Максіму Ксюша, але сюрпрыз, які яна прыгатавала мужу, прыйшоў яму дастапо-

13 ліпень

Аўторак

Уск. 4.54 Зах. 21.36

Дзень дна 162

9 ліпеня

115 гасцей у дзе народжэння С.П. Навікова (1889—1973), тэатральнага мастака, народнага мастака БССР, заслужанага артыста РСФСР

Віталі ГАРБУЗАЎ. Фота photo.bymedia.net

РОССІЯ
07.45, 19.55 «Бедная Настя». Сериал.
08.45 «Директор смерти». Сериал.
09.40, 22.25 «Вести. Дежурная часть».
10.00, 16.00, 19.00 «Вести».
10.30, 19.30, 22.40 «Местное время. Вести — Москва».
10.50, 20.55 «Марш Турецкого». Сериал.
12.25 «Халі» Маленькие комедии.
16.10 «Агентство "Золотая пуля"». Сериал.
17.05 «Нежное чудовище». Сериал.
18.00 «Комиссар Рекс». Сериал.
19.50 «Спокойной ночи, малыши!».
23.00 «Курская дуга». Док. фильм.

ЛАД
06.30 EURONEWS.
08.00, 14.00, 20.00 Новости.
08.10 «Есть только миг».
08.35 «Наполеон и Европа». Сериал.
09.35 «Пой, душа!».
10.05, 18.15 «Между нами, женщинами». Тележурнал.
10.30, 21.15 «Тайны Ниро Вульфа». Сериал.
11.15, 13.05 «Обыкновенный необычный день».
11.50 «Душечка».
13.35 «Киту-домовица». Мультфильм.

СТВ+RinTV
06.30, 18.00 «Минщина. Люди, события, факты».
06.45 «Тот столпица».

Затрыманы аўтамабіль з пяццю тонамі паўкаштоўных камянёў

Машыну з пяццю тонамі паўкаштоўных камянёў затрымалі супрацоўнікі мытні «Заходні Буг» на пункце мытнага афармлення «Казловічы». Гэты груз перамяшчаўся праз польска-беларускую мяжу ліжамі ў чарэні, аднак толькі затым былі сабраны важкія доказы парашэння мытнага заканадаўства Беларусі.

Як паведаміў БелаПАН старшы оперуўнаважаны аддзела па барабёх з кантрабанднай мытні «Заходні Буг» Гендаль Мажар, аўтамабіль з грузам накіраваны транзітам з Галандыі. У гаварасуправажальных дакументах ён пазначаны як зборны — выбары з паўкаштоўных камянёў, халандзкіх установаў і выстужаных экспазіцыя. Акрамя таго, што самі гэтыя дакументы выклікалі падарожжы ў інспектарат мытні, іх зашчытва і тое, што аўтамабіль грузу з'яўляўся амерыканскай фірма «Скай Лай» і пачатковым пунктам адліку яго руху з'яўлялася ПАР і Батсвана. Таму быў вырашана зрабіць больш дэталёвую праверку, а на

надглед грузу камісія вядомага брэскага прафесара-мінералагіста Альберта Багдасарова.

Падчас дакладнага надгляду было ўстаноўлена, што перавозішча 5 тон выбары з яшчэ, агату, торнага хрустала і іншых мінералаў, а таксама фігуркі з камяніч ручной работы. Эксперты адразу ж азначылі, што гэтыя фігуркі маюць вялікую мастацкую каштоўнасць. Асабліва кампазіцыя з 12 фігурак жывёл, кожная з якіх выканана з канкрэтнага камяню і алтаваедае вышэйшаму ўсходнім календаром году. Алтаваедае камяніч, колькі каштуе такая кампазіцыя, мы не можам, але яна, што яна выраблена на заказ і ацэньваецца ў мільянах долараў — падарэсці Г. Мажар.

Падольце паіярэжні аднак супрацоўнікам мытні і экспертам агудны кошт грузу можа скласці 300—350 тысяч долараў, талі яны завуляны кошт каля ўсяго 17 тысяч. Больш дакладная ацэнка гэтых выбары яшчэ нападзале.

Ларыса ШЫГАНОВА.

Вуасары. Фіёрд непадалёк ад дома Быкава.

Дом, у якім жыў у Хельсінкі Васіль Быкаў (на здымку назначаны балкон і акенца бокіў і кватэры, якая была для Васіля Уладзіміравіча рабочым кабінетам).

Быкава нешта я перабольшваю, а на справе ўсё прасцей... Каб не было яму ў Фінляндыі фізічна ўтульна — не ўзнікла б і ніякай метафізікі. За ўсё час, які пражыў ён у Хельсінкі, здарыўся толькі адзін непрыемны выпадак: фінскі ветэран прыстаў да яго ў кране, якая рускага захопніку, і патрабавалі вярнуць Карэлію... Васіль Уладзіміравіч быў усур'ёз расстроены: «Пакуль здолеш давесці, што ты не рускі, паспеюць прычыпіцца і аблаяць».

А Юкка Малінэна выпадак з ветэранам алкаменіраваў так: «Вы беларусы, а мы беларусы...»

Паднашчыў на другі паверх дома з кавярняй, я ўвайшоў у кватэру, якая па ад'ездзе Быкава з Хельсінкі пуставала... Аднапакаева, з бакоўкамі кухні і рабочага кабінэціка. З лоджыяй, дзе можна працаваць дэтам. Асобна — саўна. У кабінэціку з акенцам пад столікам, маленькім, як лётка ў шпаконі, ложка і пісьмовы стол. На сталі — старэнкі камп'ютэр, папярэнае Васілю Уладзіміравічу Якубам Лапаткам і ў спалычцы пакнуты мне, на клавітуры якога ляжаў прыватныя быкаўскія лісты. Да ліста паддывалася нешта накіштал невялікай інструкцыі: як мне ў нязначным свеце абжывацца...

На сценях — адна насурапч адной — віселі карты Беларусі і Еўропы. Над картай Еўропы — герб Пагоня і сцяжок: фінскі з сінім кржым на белым і беларускі бел-чырвона-белы... Было ва ўсім гэтым штосты краўляна-шчымаўлае, што і перанёс пасля ў новае жытло.

Пераносчы камп'ютэр, у якім заставалася быкаўскія тэксты, знайшоў паперчыну, якой раней не заўважыў, прыскленую ўнізе пад мониторам. На ёй было напісана: «Есць першая старонка 3 Богам!»

У часовым маім жытлі, у кватэры, у якой жыў я ў Хельсінкі, вісілі на спіне карціна, якая мне не належыць. Яе, у канцы 1999 года з Хельсінкі ад'язджаючы, разам з геаграфіч-

нымі картамі Еўропы і Беларусі, са сцяжкамі над імі і гербам «Пагоня» пакінуў Васіль Быкаў. На карціне — змове драва, хутэй нават заснежаныя кусты, і на ім чырвоныя снігеты. Яны рассяпаны на вешці так, што ніяк не злічыць, колькі іх. Адзін раз палічылі — семнаццаць, другі — шаснаццаць, трэці — зноў семнаццаць. Калі ў адной з тэлефонных размоваў, глядзчыні на карціну, і спытаў Быкава, ці заўважыў ён такое дзіва, ён адказаў, што заўважыў — і няма ў тым нічога дзіўнага: проста адна снягіт то адлітае, то вяртаецца.

Сакавік 2004, Хельсінкі.

Фота Ул. Някляева.

СТРАТА

Памёр Якаў Шапіра

У суботу галоўны трэнер жодзінскага «Тарпеда» Якаў Шапіра ліжч кіраваў гульніч свайч каманды ў матчы нацыянальнага першынства, які жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля чаго ён на аўтамабілі «хуткай дапамогі» быў даставлены ў рэанімацыянае аддзяленне гарадской балніцы. Ноччу з суботы на нядзелю медыкі спрабавалі аднавіць нармаьны рытм работы сэрца, і ранішай 11 ліпеня падалося, што жодзіны праводзілі на родным стадыёне супраць гродзенскага «Нёмана»... На апошняй хвіліне сустрэчы Якаву Міхайлавічу стала дрэнна. Хутчэй за ўсё адбыўся інфаркт. Мельшынікі стану злыроў Якава Шапіра аказуў трэнеру першую дапамогу, пасля ча